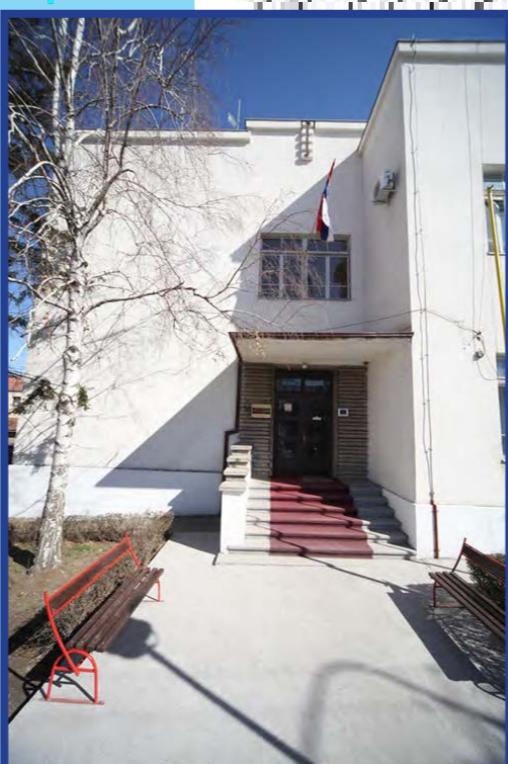

ЂУРИНО ПЕРО

Лист ученика ОШ "Ђура Јакшић"

ДЕЦЕМБАР 2013.

НАШИ МАЛИ УМЕТНИЦИ

Лазар Јовановић III разред
Горње Комарице

Аксентијевић Исидора II разред
Горње Комарице

Andreja Пауновић III разред
Горње Комарице

Олга Симоновић I/1

Милошевић Милица I/1

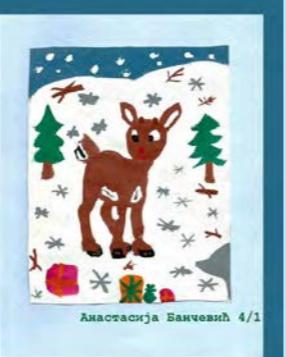
Душица Анђелковић III /1

Софija Анђелковић I/2

Урош Кањевац I/2

Анастасија Банчевић 4/1

Јелена Столић III /1

Нина Кнежевић IV/1

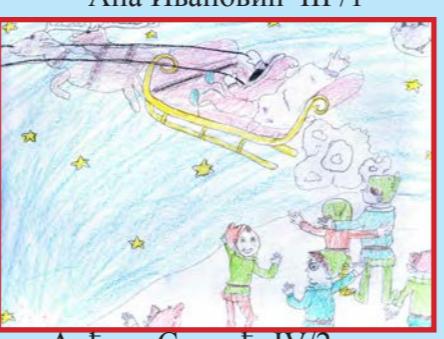
Ана Ивановић III /1

Иvana Миленковић II /1

Александар Савић IV/2

Анђела Спасић IV/2

НАШИ МАЛИ УМЕТНИЦИ

Марија Миленковић I/1

Ивона Раденковић III /1

Татјана Вранић III /2

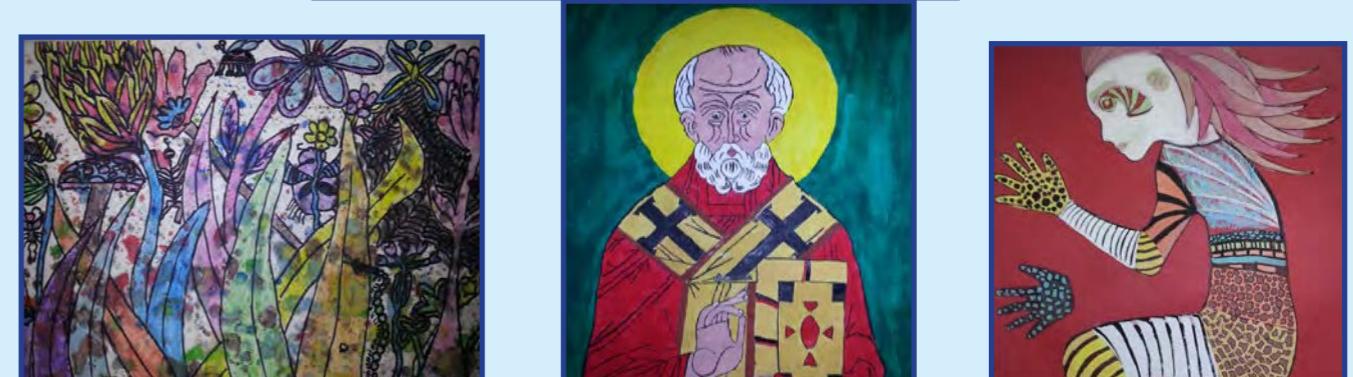
Невена Вулетић I/1

Анђела Кањевац III /2

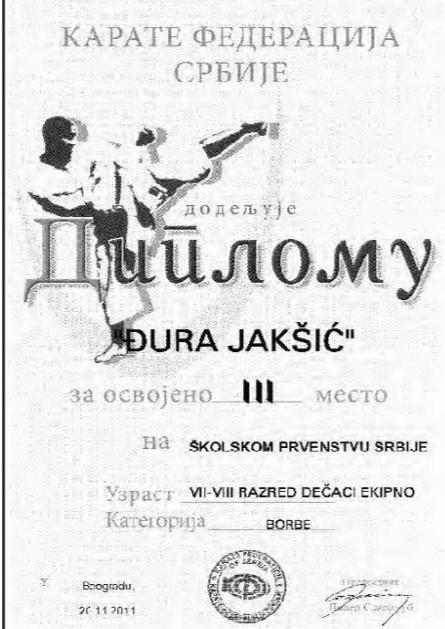
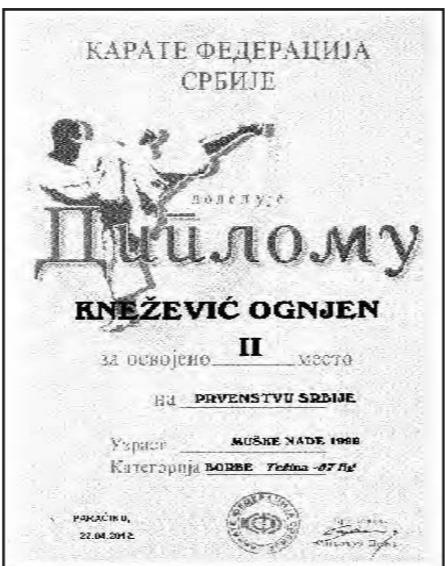
Матеја Петровић I/2

ИНТЕРВЈУ СА ОГЊЕНОМ КНЕЖЕВИЋЕМ

Данас смо направили интервју са Огњеном Кнежевићем, учеником Основне школе “Ђура Јакшић” у Крагујевцу.

- Огњене, реци нам нешто о себи.
 - Рођен сам у Крагујевцу 04. 01. 1999. године. Живим са родитељима и сестром Нином која има осам година и иде у трећи разред ове школе.
 - Какав си ученик ?
 - За сада сам одличан и са свим петицама и надам се да ћу тако и завршити осми разред и добити Вукову диплому.
 - Који ти је омиљени предмет ?
 - Па не зnam, волим математику, биологију, енглески и наравно физичко. Из математике и историје сам био на неколико такмичења. Што се тиче физичког, ту сам учествовао на свим могућим манифестацијама које је школа организовала.
 - Како проводиш слободно време ?
 - Углавном са друштвом играмо фудбал, кошарку, тенис, возимо бицикле и сл.
 - Да ли се бавиш неким спортом ?
 - Да, каратеом.
 - Реци нам нешто више.
 - Каратеом се бавим седам година, од другог разреда и то је један диван спорт где се подједнако развијају психо-физичке способности. Тренирам у Карате клубу „Јуниор“ (раније се звао КК „Смоловић“), и веома сам задовољан условима тренирања. Тренирам сваког дана и имам два изузетно добра тренера.
 - Да ли имаш неке успехе у каратеу ?
 - Наравно, на досадашњим такмичењима сам освојио преко 30 медаља углавном у борбама.
 - Која ти је најдражана медаља и највећи успех ?
 - Све су ми медаље драге, а најдражана медаља и највећи успех сам постигао почетком ове године када сам постао Вицешампион Србије у борбама до 57 кг на Државном првенству одржаном 22.04.2012. године у Параћину. После овог такмичења смо имали пријем код градоначелника Крагујевца због великог успеха клуба на првенству. Такође бих издвојио две медаље у борбама које сам освојио на школском првенству Србије где сам представљао ОШ Ђура Јакшић – сребрну 2008. у Чачку и бронзану 2011. у Београду.
 - Какви су ти планови даље везани за карате ?
 - Наравно бавићу се и даље каратеом, вредно тренирам јер за 15-ак дана ми предстоји Државно првенство за 2013 годину на које сам се пласирао почетком новембра на првенству уже Србије освојивши бронзану медаљу. После ове освојене медаље сам са тренером био гост у емисији „Објектив“ која се емитује на телевизији Канал 9.
 - Како успеваши да уклопиш време ?
 - Па углавном стижем све, а ту је битна само добра организација.
 - Да ли имаш нешто да нам поручиш за крај ?
 - Поручио бих свима да се баве спортом.

ДРАГА ДЕЦО,

ПРЕД ВАМА ЈЕ ЈОШ ЈЕДАН БРОЈ ЧАСОПИСА "ЂУРИНО ПЕРО". РЕДАКЦИЈА ЛИСТА СЕ ПОТРУДИЛА ДА ВАМ ОВАЈ БРОЈ УЧИНИ ЗАНИМЉИВИМ И ИНТЕРЕСАНТНИМ. НАДАМО СЕ ДА ЂЕТЕ УЖИВАТИ ЧИТАЈУЋИ ОВАЈ ЧАСОПИС, ИСТО ТОЛИКО КОЛИКО СМО И МИ УЖИВАЛИ ДОК СМО ГА ПРИПРЕМАЛИ!

ВАША РЕДАКЦИЈА!

Часопис ученика ОШ "Ђура Јакшић" Крагујевац

Децембар 2013. године

s.djurajksic@open.telekom.rs
www.osdjurajksickg.edu.rs
Телефон/факс: 034/302 - 136
034/302- 135
034/334- 282

Редакција:

Наставници:
Јасна Марковић Тодоровић
Ксенија Ковачевић
Гордана Белошевић
Миодраг Крстић
Марија Вучићевић
Весна Обрадовић
Марија Максимовић
Јелена Јотић
Стојана Јоксимовић - педагог

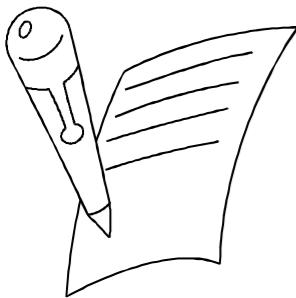
Ученици

Даница Милићевић
Мина Мильковић
Ленка Симоновић
Анђела Јовичић
Сара Савовић
Милица Ђурић
Вујадин Јелача
Војислав Угриновић

Компјутерска обрада и припрема за штампу:

Јасна Марковић Тодоровић

ВЕСТИ

“Идемо на Месец!”

Ученици од првог до четвртог разреда наше школе су у организацији Тржног центра “Плаза”, могли макар на два сата да доживе делић онога што окружује нашу планету Земљу.

“Идемо на Месец!” је забаван и образовни програм намењен деци узраста од 5-10 година. Програм је осмишљен тако да на практичан, визуелан и, што је најважније, интерактиван начин, приказује деци неке од корака фантастичног пута човечанства у свемир и проширује њихово знање о космосу.

Програм обухвата: реплике свемирских ракета и свемирских бродова, ЕСА и НАСА фотографије, џиновски соларни систем, огроман земљани и лунарни модул, где деца могу да доживе “бестежинско стање”, а све то носећи астронаутска одела!

ДЕЧЈА СКУПШТИНИЦА

У организацији Скупштине града, 50 ученика четвртог разреда су са својим учитељицама, Коком и Гоцом, присуствовали Дечјој скупштиници.

Наша ученица, Анастасија Банчевић из одељења IV/1, је осим што је одличан ћак и узоран ученик, показала да је и одличан говорник.

Својим говором је подигла на ноге све присутне ћаке, учитеље и присутне из Скупштине, добивши громки аплауз. Својим говором о проблему запошљавања је макар на кратко подсетила оне који могу да помогну, колико је важно да маме и тате имају плате. Делић тог десетоминутног говора ћете моћи да прочитате овде: „...Знате ли колико наших родитеља не ради, колико их ради за минималан новац, колико њих ради на неколико месеци, колико њих ради 12 сати и више и када се ми као породица окупимо и разговарамо о породичном излету и дружењу. Колико родитељ има времена за нас, наше проблеме и потребе.

Све су то проблеми који су последица једног највећег проблема ПРОБЛЕМА ЗАПОШЉАВАЊА...”

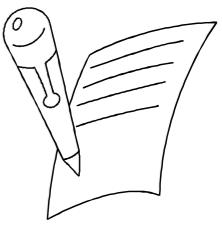
Учитељица IV/1,
Гордана Белошевић

Бурино перо

НА ЕКСКУРЗИЈУ

Ђавоља вода

У близини Ђавоље вароши постоје два извора хладне, минералне воде. Налазе се у “Ђавољој јарузи“ и један од њих је познат као „Ђавоља вода“. Ова вода је хладна, екстремно кисела са 1,5 pH и високим садржајем минерала. Алуминијум, гвожђе, калијум, бакар, никл и сумпор у овој минералној води имају 1000 пута веће вредности него у обичној води за пиће. Други извор се назива „Црвено врело“ и он је мање киселости и ниже опште стопе минерализације. Вода отиче у корито Жутог потока. Због оксидације гвожђа које је заступљено у води, ствара се атрактивна тераса лепезастог облика.

Даница Милићевић и
Мина Мильковић VI/1

Бурино перо

На Радан планини налази се Ђавоља варош која је добила име по свом несвакидашњем изгледу. Ђавоља варош је састављена од 202 купе или куле на чијим врховима се налазе камене капице. Она је такође позната и по јако минералној води. Реч варош значи утврђени град. Те куле могу бити високе и до петнаест метара, а широке од пола до три метра.

Настале су деловањем ерозије (ерозија је разарање постојећих структурних веза стенске масе услед дејства егзогених сила) на земљиште чврстог материјала. Хиљадама година пре нас земљиште је било изложено вулканским ерупцијама, али куполе су настале касније. Када су људи кренули да уништавају шуме отворили су пут деловању воде. Оне крупније стene штитиле су меку земљу од капи кишке. Заједничким деловањем воде и ерозије урушавало се земљиште, али не и испод стена јер својом тежином потискују земљу и спречавају даље

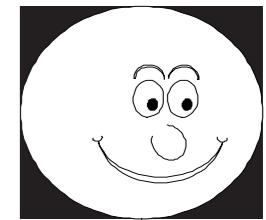
Ђавоља варош се дели на два дела: лево је Ђавоља јаруга, а десно Паклена јаруга. Под заштитом је још од 1959. године, а 1995. проглашена је природним добротом од изузетног значаја. На Алпима постоји нешто слично овоме, али је знатно мање и зове се „Башта богова“. У Европи нигде другде не можете видети тај феномен, па је Ђавоља варош проглашена најпознатијим природним спомеником. Према легенди, некада давно, у Ђавољој вароши живели су скромни, мирни, својој вери привржени становници. То је јако сметало Ђаволу па је он створио такозвану “Ђавољу воду“, да би они заборавили на своје родбинске односе. Пошто су они одувек пили воду са тог извора, омамљени мештани реше да венчају брата и сестру.

Ђавољи план је хтела да спречи вила, која према легенди и дан-данас штити овај крај. Она није успела да уразуми сватове, па они кренуше са младенцима у цркву, на венчање. Вила се помоли Богу да спречи некако ову свадбу и Бог услиши њену молбу. Споји небо са земљом, одједном дуну јак, хладан ветар и окамени младенце заједно са сватовима. И дан данас окамењени сватови стоје у Ђавољој вароши, као сведоци победе добра над злом и као опомена да ниједан грех неће проћи без казне. Чудне фигуре, фијук ветра и тајанственост места застрашивале су одвајкада локално становништво које до данашњих дана чува легенду о „Ђавољој вароши“.

ИЗ ШКОЛЕ

Дан осмеха за пољанче

Четвртка 07.11.2013 године Анђела Јовичић, Слађана Османи, Александар Симић и ја, то јест Невена Јеличић из одељења VI/1 организовали смо један такозвани дан „Дечјег осмеха“. То је један дан посвећен искључиво чишћењу пољанчета. Ако сте заинтересовани можете се приклучити добровољном раду. Посаветовали смо се са школским секретаром и она је рекла да ће од четвртка стићи сва опрема за чишћење пољанчета. Ако хоћете можете ићи у школу или се придужити организацији овог догађаја. Попричали смо са председницима одељења VI/1 Даницом Милићевић и питали је да ли се слаже са овим догађајем. Одговор је био јасан и гласан и њим је додирнула наша срца а он гласи овако: “Једва чекам овај догађај, надам се да ће сви моји пријатељи приступити овој дивној организацији „Дечјег осмеха“. Знам да ће сви људи доброг срца помоћи не само мени већ и осталој деци која своје детињство проводе играјући се на пољанчету“.

За више информација можете се обратити нашој школској педагогици Стојани. Такође смо попричали са главном организаторком „Дечјег осмеха“, Анђелом Јовичић и она нам је објаснила зашто је организован овај дан. „Много волим малу децу и душа ме заболи кад их видим повређене на пољанчету. Увек сам тамо да им помогнем али мислим и да је оно што урадим мало па сам мислила да им дам поклон из дубине моје душе, а то је безбедно место за безбрижну игру. Зато сам организовала дан „Дечјег осмеха“. Он је добио име по свој тој малој деци која ће да набаце један велики осмех на своје мало слатко лице. Једва чекам тај дан кад ће сва деца моћи да се играју као ја, кад сам била мала.“ Директор је био срећан што су деца из Основне школе „Ђура Јакшић“ организовала овај дан.

Вујадин Јелача нам је објаснио ситуацију са терена. Рекао је: „Иако не могу баш сви да учествују, задовољан сам што је неким људима стало до мале дечице и њиховог осмеха. Ја желим да се сви лепо забаве и да уживају помажући деци да набаце осмех на лице из дана у дан“.

Пишу вам директно са пољанчета Вујадин Јелача и Невена Јеличић.
Љубав и обавезе

Исправа је била замисао да направимо анкетицу о томе колико је пубертетлијама отежано учење, али смо се ипак одлучили да урадимо интервју са осмакињом по принципу слободног узорка, која из разумљивих разлога жели да остане анонимна.

Н.Н. - Мој најбољи друг је уједно и моја симпа што ми само компликује живот. Није проблем да се распиташ шта га интересује, али да заволиш или испреводиш неке хип хоп ствари захтева време. После таквог напора ниси у стању да преводиш још и лекције из енглиша или швабског. Па колико само појмова као што су “конзола” или “плејстејшн” и слично треба да нађеш на гуглу да би скапирао о чему је “фамозни он” брљао читав сат.

ПЕРО - Па ко је још после у стању да учи појмове из на пример биологије.

ГЛАС РАЗУМА - Најбоље и најједноставније пубертетлије нису оне које занемарују своје обавезе зато што желе да у неким очима буду оно што нису или да им се допада нешто што им није по укусу... Будите оно што јесте!

Н.Н. -Рецимо да је њему “ин” да неко вози ролере не би било чудо да не могу после да се свучем у шорц, кад су ми колена у фластерима или да му је на пример смарање да чита лектиру. Зар не би било глупо да ја испаднем штребер.

ПЕРО - Е, стварно би био блам да девојка због свега тога запостави себе и да не погледа новости на фејсу или не испроба иновације у лакирању ноктију. Ту ће нас бар нас наставница ликовног разумети!

ГЛАС РАЗУМА - Уколико не одлажете учење и поштујете оно “Што можеш данас не остављај за сутра”, изненадићете се колико има времена за забаву.

Н.Н. -Драги професори, сада сигурно можете разумети колико је тешко учење и посвећивање градиву и шта све може да трпи због тога, а да не помињемо да и наши кућни љубимци вапе за штетњом...

ГЛАС РАЗУМА- И неки велики треба да се сете да није баш једноставно организовати се и бити увек спреман.

Да ми не резимирамо, свако из овога мора извући неку поруку!!!

Ленка Симоновић
VIII/2

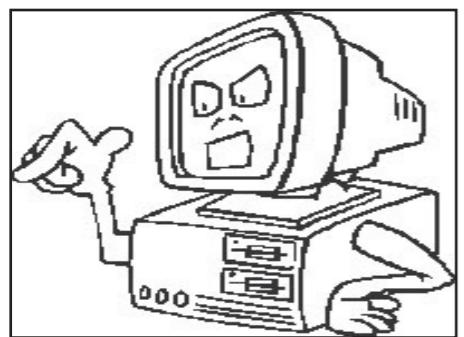
ДРУШТВЕНЕ МРЕЖЕ

Друштвене мреже:

Друштвене мреже су нови феномен и на интернету. Реч је о бесплатним интернетским сервисима који корисницима омогућују разноврсне видове комуникације са светом и могућност властите презентације. Друштвене мреже данас користе стотине милиона људи.

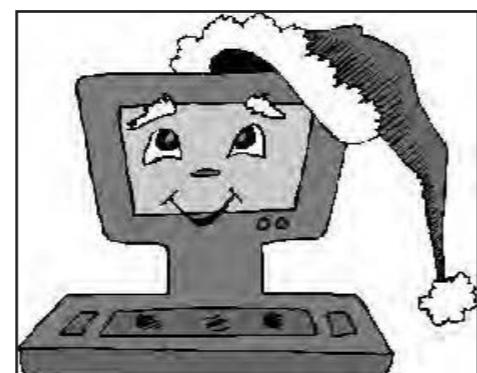
Фејсбук:

Пре 10-ак година, Марк Закерберг, студент на Харварду, направио је сајт на којем су његове колеге гласале за најомиљеније студента. Сајт је прерастао у друштвену мрежу. Први фејсбук профил направио је Марк 2004. године. Других тридесетак профила направили су његови пријатељи са факултета. Данас има око милијарду активних профила на Фејсбуку.

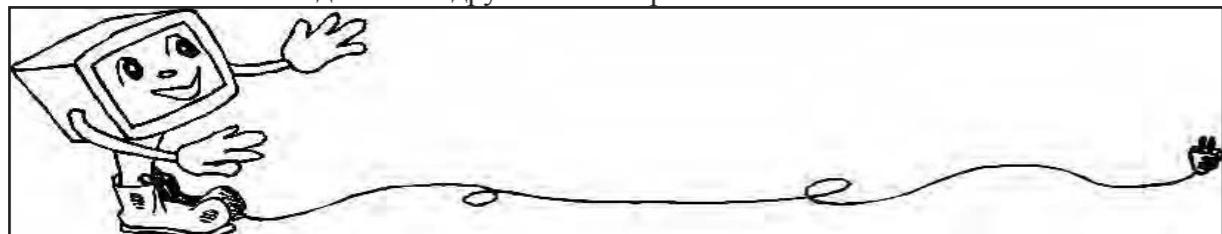
Твитер:

Године 2006. појавио се Твитер, друштвена мрежа која је имала за циљ да поједностави идеју Фејсбука. Једино што можете да окачите јесте порука од највише 140 слова. Зато Твитер углавном користе познати, да би обавештавали обожаваоце о новостима. Први твит је написао Џек Дорси, један од људи који стоје иза овог пројекта: „Само подешавам свој Твит“.

Опасности:

Друштвене мреже поред свих погодности имају и своје мане. Постоје људи који злоупотребљавају друштвене мреже. Многи људи су мета изругивања на Фејсбуку. Често родитељи не знају шта им деца раде на друштвеним мрежама. Колико год заштитили своје профиле, постоје људи који знају како да користе наше податке. Зато треба бити опрезан и не остављати много података на друштвеним мрежама.

Анђела Јовићић и Сара Савовић VI/1

Бурино перо

НАПРАВИ САМ

УКРАСНИ ВЕНАЦ

Зелено-шарени венац је супер украс и донеће вам пуно лепог расположења за новогодишње празнике. Може да остане дуго свеж и након празника. Венац можеш ставити на врата собе, стана, на прозор...

ПОТРЕБНО:

Обруч од новинског папира
Зимзелене гранчице (од бора, јелке, тује)
Танка жица
Шишарке, украсне куглице, трака за машину

Направи малене букете од зимзелених биљака које си припремио за венац. Качи их на папирни обруч тако што ћеш их око обруча обмотати танком жицом.

Обруч од старих новина се лако направи- формираш круг и обмоташ га селотејпом. На крају обмотај обруч алуминијумском фолијом.

На крају провуци жицу целом дужином обруча, стегни је кљештима.

Закачи на врата, прозор... где мислиш да је најлепше!!!

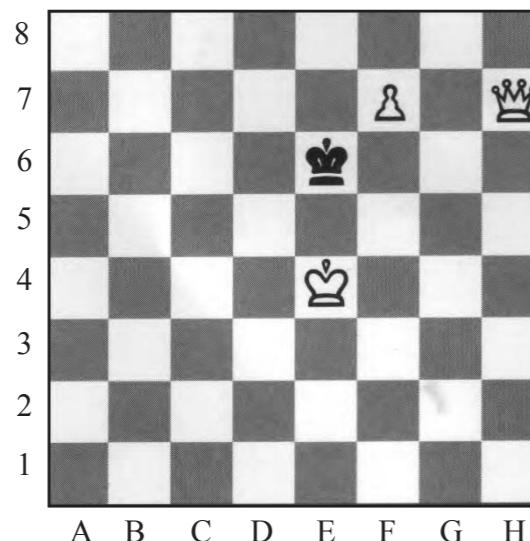
ЗАБАВА

НАГРАДНИ ШАХОВСКИ ЗАДАТAK

**Позиција на
дијаграму:**
Бели: Ke4,Dh7, f7
Црни: Кеб.

**Бели вуче и даје мат
у два потеза.**

Дота

Дота је стратегијска игрица у којој треба доста да се мисли. Ради се о херојима који су се поделили на јаке, брзе и паметне. Јаки користе своју снагу и нападају из близине. Брези су најбољи у брзини и често се крећу. Паметни користе магичне моћи и добри су за гађање из даљине.

Поделили су се на добре и зле. Циљ ове игрице је уништење куле чије је одредиште у строгом центру противничке базе. У игрици постоје радње, продавнице у којима се могу наћи предмети који одговарају том хероју. Такође су додати крипови (мала бонус чудовишка) који служе да се новац повећа одређеном играчу, да би се купили посебни предмети у радњама.

Игрицу је најзабавније играти 5-5 (пет на пет) мада се може играти и без одређеног броја играча. Ако је неко заостао онда може отићи у шуму и тамо да убија шумске крипове. На почетку ове спектакуларне игрице добије се 853 златника, с којима се могу купити основне ствари као што су: пиленце (које иде за тебе и купује предмете), напитак за повећавање снаге и магије.

О овој игрици извештава вас Вујадин.

Бурино перо

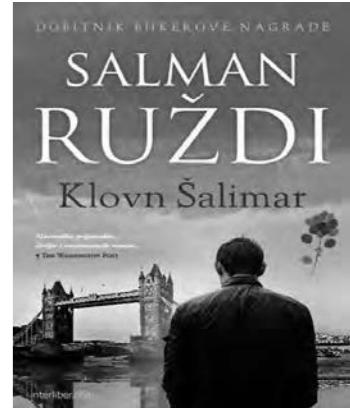

Вујадин Јелача VI/1

КЛОВН ШАЛИМАР

САЛМАН РУŽДИ

Кловн Шалимар је ремек-дело једног од највећих писаца данашњице, блистав роман који спаја најдубље жудње срца и највеће сукобе нашег времена, у једну невероватно моћну, свеобухватну причу. Живот Макса Офулса завршио се насиљно 1993. године у Лос Анђелесу, када га је убио његов шофер, муслиман Номан Шер Номан, познатији као Кловн Шалимар. Иако делује да злочин има политичку позадину – Офулус је претходно био амбасадор у Индији, а потом један од надлежних у америчком одељењу за борбу против тероризма – испоставиће се да је мотив много, много сложенији. Офулус је човек изузетних способности: он је архитекта модерног света, херој отпора и писац бестселера, брилијантан економиста и високи функционер америчке тајне обавештајне службе.

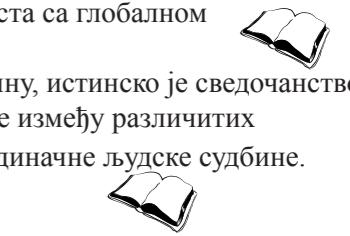
Међутим, оно што ће запечатити његову судбину је постављање за амбасадора у Индији, захваљујући још једној од његових великих могућности – улози неодољивог љубавника. Када прелепу индијску играчицу Буњи узме за љубавницу и одвоји од мужа, чини се да су се све његове жеље оствариле.

Ипак, њихова афера не може дugo остати скривена и Буњи се убрзо враћа кући – осрамоћена и са издајнички заокругљеним стомаком – где је чека само ледена освета исмејаног мужа: Кловна Шалимара. Шалимар одлази на војну обуку милитантских екстремиста и ускоро постаје терориста са глобалном перспективом и много дубљом личном осветничком мисијом.

Ова моћна љубавна прича смештена у богату политичку и историјску позадину, истинско је сведочанство савременог друштва – нове ере глобализације која ствара доскора незамисливе споне између различитих националности и вероисповести, доводећи понекад до трагичних последица на појединачне људске судбине.

ГОСПОЂИЦА

ИВО АНДРИЋ

Роман Госпођица, објављен је (1945) кад и На Дрини ћуприја и Травничка хроника. Роман Госпођица прати лик, живот и судбинске путеве Рајке Радаковић али и мисао да је живот непрекидно трошење свега око нас и у нама. Супротстављајући се тој неумитној сили која „нагриза, буши, кида и раствара“ све што постоји, Госпођица се у ствари, супротставља самоме животу. Живот Рајке Радаковић протекао је у знаку једне страсти – љубави према новцу. Али, Рајка није грађена као тип тврдице, између осталог и због тога што Андрић као писац није био склон стварању типова. Он, уствари, увек наглашава посебност сваке људске судбине, а за Рајку ће посебно подвучи да је мимо других људи, „крушка дивљакуша“, како за њу каже њена тетка Рајка, међутим, није увек била таква, тврдичлук није резултат њене природне предодређености, већ производ околности и животних прилика. До своје петнаесте године, она је била попут осталих својих вршњакиња. Тада се догодила трагедија у њеној породици:

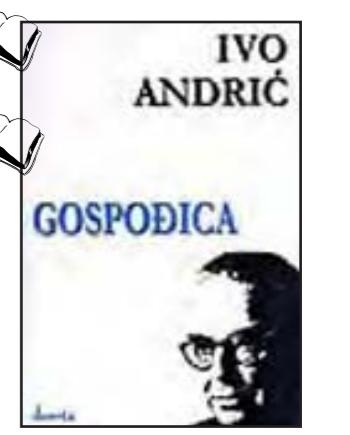
отац јој је банкротирао и убрзо потом умро, оставивши својој кћери страшан самртнички аманет да подреди свој

живот штедњи и да немилосрдно брани своје интересе. Од тога часа, Рајка почине полако да се мења, постаје

крута, груба, неосетљива и према себи и према другима.

Са очевим сломом, срушио се читав Рајкин свет и све ће у њеном будућем животу бити фиксирано у том трагичном тренутку. Само се понекад Рајки, чија је егзистенција потпуно огољена и сведенa, јави емоција, али је она, у складу са заветом датим оцу, гуши и одбацује. Једино ће Рајкин ујак, Дајца – Владо, успети да прорде кроз њен окlop. Он је опседа као оличење потпуно другачијег принципа и односа према свету него што је њен. Рајкин однос према ујаку двострук је: она га воли и боји га се, јер јој он читавим својим животом показује да се може живети другачије. Он представља њено трајно „најнежније и најстрашније осећање“. Дајца – Владо, међутим, трагично умире млад и као да тиме учвршије Рајкино стајалиште.

Милица Ђурић VIII 1

НАШИ РАДОВИ

Кад зажмурим и кад заспим

Мој највећи сан је да одем у Француску да видим тату и сестру и наравно да обиђем град Париз. Да ли је то сан или стварност, закључићете сами.

Те вечери нисам могла да заспим, па сам размишљала о Француској и о Паризу. Када сам зажмурила и заспала почела сам да сањам да путујем авionom у Француску. У авionу сам доживела да ме стјуардеса послужи сендвичем и соком. Слушала сам музiku и нико ми није сметао. Могу вам рећи да су та два сата путовања брзо прошла.

Стигла сам у Париз и просто нисам веровала да се то додило. Отац ме је сачекао на аеродрому, а онда сма отишла код њих у стан. Била је зима, свуда је био снег и могла сам да се играм. Прво сам желела да обиђем град, а онда да се играм.

Видела сам Ајфелову кулу, тако сјајну и блиставу, па затим Дизниленд, што ме је посебно одушевило због величине и сјаја у њему. Поглед на Париз био је божанствен. Иако је била зима деловао је топло и лепо. Свуда су падале пахуљице, деца су се играла и сви су уживали. Бели покривач покрио је овај блистави град. Да ли је то сан, јава, стварност? Ништа не знам, само знам да сам збуњена и то много. Ово је много лепше и веће од Србије.

Овде ми је било лепо, видела сам оца, сестру, Париз, Лану и уживала сам.

Време је брзо прошло, оправила сма се од њих, јер сам се морала да се вратим кући. Било је суза и плакања ,али сам много срећна што сам све ово видела и што ћу се вратити кући својим најмилијим.

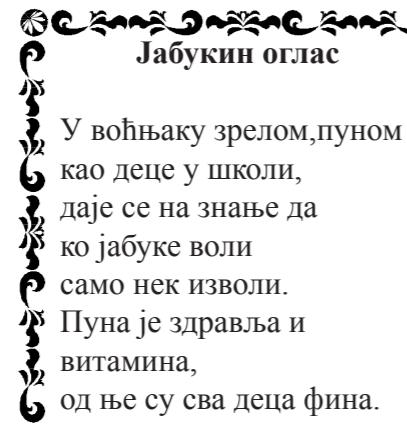
Жеља је жеља, сан је сан, за чим жудиш то ће ти се остварити. Иако је ово био сан, ја знам да верујем и желим да ми се оствари и зато себи говорим, живот је један и зато треба уживати у њему.

ВОТНІ ОГЛАС

Продајем јабуку фину и
меку
сочну са свих страна
спремну за добру ужину у
пона дана.

Свако дете жели,
свака бака и дека
јер моја јабука жута
врло се лако гута.

Наталија Јовановић III/1

Ябукин оглас

У воћњаку зрелом, пуном
као деце у школи,
даје се на знање да
ко јабуке воли
само нек изволи.
Пуна је здравља и

Ивона Раденковић III/1

Бурино перо

Неда Живановић VII/2

Ja volim sneg,
on pokriva breg,
pravim Sneshka,
da mi se smeshka,
grudve pravim,
da se zabavim.

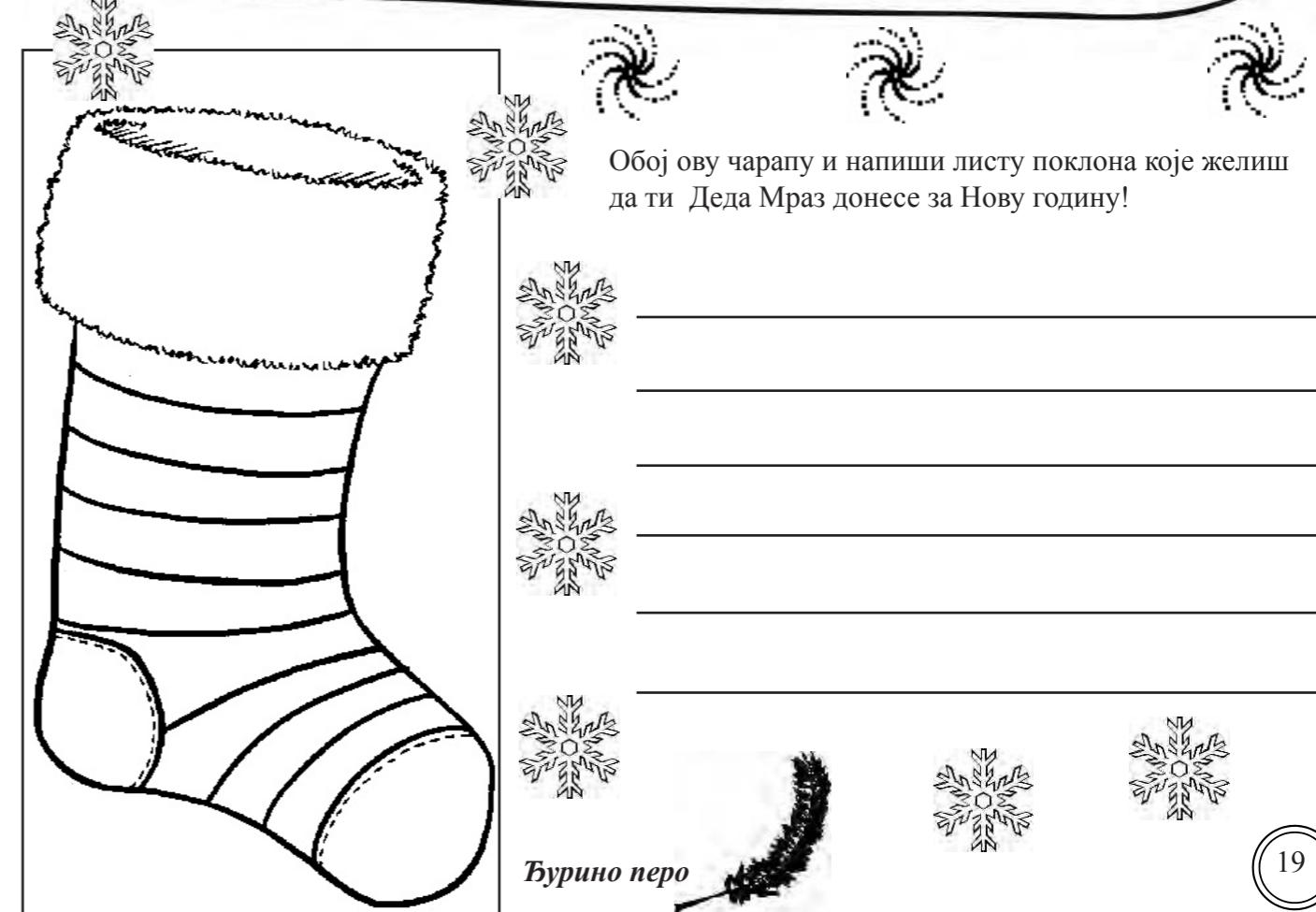
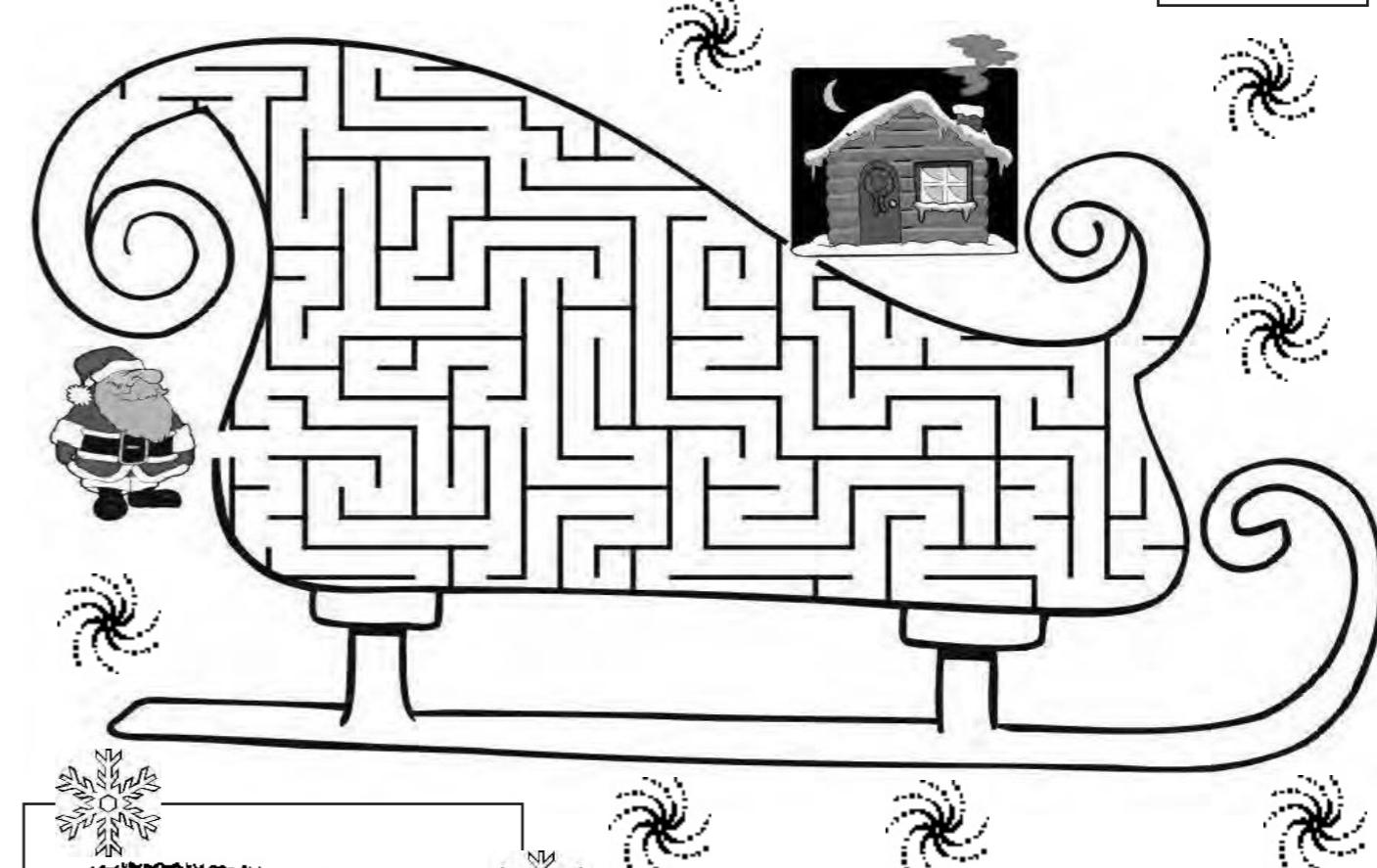
Санке журе и јуре,
другари се дуре.
Све се бели и светлуца
а моје срце све брже куца.

Драгана Теофиловић III/1

ЗАБАВА

Помози Деда Мразу да дође до кућице!

РЕПОРТАЖА

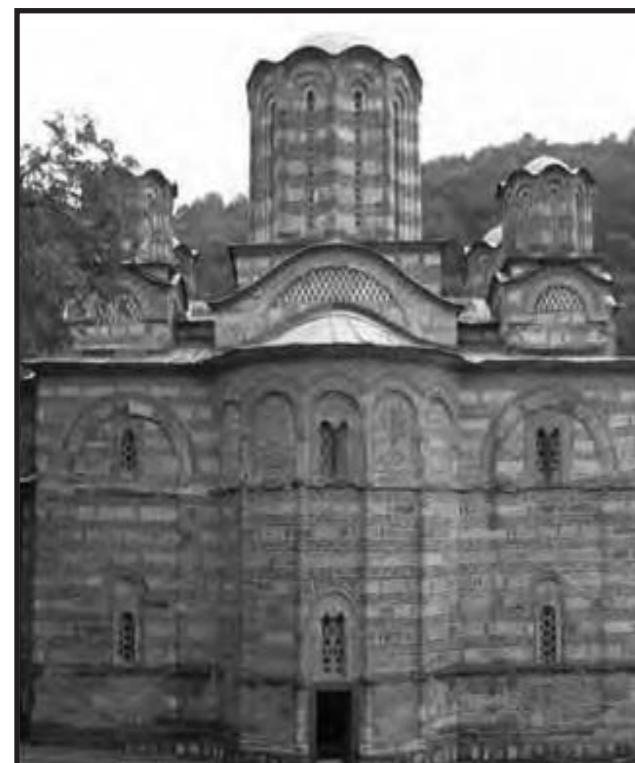
Репортажа са екскурзије 2013/2014. године
Раваница-Крушевач-Љубостиња-Врњачка бања

На почетку смо кренули у манастир Раваницу. Манастир Раваница је задужбина кнеза Лазара и саграђен је 1381. године, пре косовске битке 1389. године. Када су Османлије дошле на подручје данашње Србије, они су узели сво злато које се налазило у манастиру Раваница и држали манастир као складиште оружја. Током века је манастир рушен, освајан....

У манастиру се налазе свете мошти кнеза Лазара које су и дан данас очуване.

После посете манастиру, кренули смо ка Крушевцу. Обилазећи град нашли смо на цркву Лазарицу, задужбину кнеза Лазара. На неколико метара од цркве се налазе остаци тврђаве кнеза Лазара која је изграђена 1371. године. Видели смо статуу, општину, и различите културне споменике. По поласку из Крушевца упутили смо се ка манастиру Љубостиња. Манастир је добио име по љубави, зато што када се одиграо Косовски бој 1389. године књегиња Милица се са 300 жена замонашила, због часне борбе против Турака. После битке, Турци су ушли у манастир, опљачкали га и открили тајни простор. У тој празгради је књегиња Милица сакрила круну кнеза Лазара и благо. Данас се круна налази у Истанбулу.

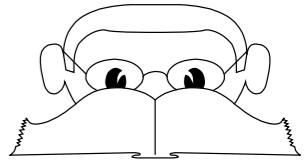
Манастир Љубостиња је грађен од 1388. године до 1405. године. У дворишту манастира смо видели епископа који је дошао из Русије. Потом смо кренули у Врњачку бању. Током пута атмосфера је била сјајна, сви су били наслеђани, распевани и весели. Када смо стигли у Врњачку бању шетали смо великим пешачком зоном, посетили смо мост заљубљених и културне споменике.

Бурино перо

Војислав Угриновић VI/1
Анђела Јовичић VI/1

НАШИ РАДОВИ

Један од победника на конкурсу за литерарне радове на тему „Богородице Ђево благословена си ти међу женама” је и ученица наше школе Јелена Михајловић.

БОГОРОДИЦЕ ЂЕВО, БЛАГОСЛОВЕНА СИ ТИ МЕЂУ ЖЕНАМА

БОГОРОДИЦЕ ЂЕВО,
БЛАГОСЛОВЕНА СИ ТИ МЕЂУ ЖЕНАМА,
ЗАШТИТНИЦЕ СВЕТЛОСТИ БОЖИЈА,
ТИ КОЈА СВОЈИМ НЕЖНИМ РУКАМА ГРЛИШ
У КРИЛУ СВОМЕ ИСУСА ХРИСТА,
ТИ СВОЈЕ РУКЕ НЕЖНО СПУШТАШ
НА РАМENA СВИХ ЖЕНА

БЛАГОСЛОВЕНА СИ ТИ МЕЂУ ЖЕНАМА

БОГОРОДИЦЕ ЂЕВО,
СВОЈИМ УЗВИСЕНИЈЕМ
ТИ СИ НА ПРЕСТОЛУ МЕЂУ СВИМ ЖЕНАМА
ТИ СИ ПУТ И ПОДСТРЕК,
ТИ СИ НАДА И БЛАГОСТ
ТИ СИ РАДОСТ И ВЕРА,

БЛАГОСЛОВЕНА СИ ТИ МЕЂУ ЖЕНАМА.

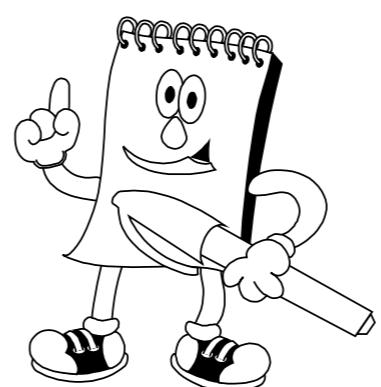
РЕЗУЛТАТИ ДРУГОГ ФОТО КОНКУРСА “ДЕЧЈА НЕДЕЉА КРОЗ ОКО ДЕТЕТА”

9. октобра 2013. године, ЦСУ КГ објавио је конкурс “Дечја недеља кроз око детета” и тим поводом ученици основних школа Шумадијског и Поморавског округа, слали су своје фотографије коју су направљене у току манифестације Дечја недеља.

Након жирирања, награђене су најбоље фотографије.

II место: Милица Страњанчевић, ОШ “Ђура Јакшић”, Крагујевац за фотографију “Елвис”

III место: Анастасија Банчевић, ОШ “Ђура Јакшић”, Крагујевац за фотографију “Руке”

НАСТАВНИЦИ ПИШУ

ДЕКА СА СЕВЕРА

ЗИМСКА ПЕСМА

Цела нам се зима
обукла у бело
прекрила је снегом
реку, град и село.

Својом се белином
нашироко хвали,
сада јој се радују
велики и мали.

Има снега доста
на крову и путу,
показала зима
своју страну љуту.

Ма нека се љути,
сада је и време,
ми волимо зиму
ту нема дилеме.

Учитељица Гоца

Овај дека седи
стално негде жури,
торбу тешку носи,
на санкама јури.

Ирвас вуче санке
по танком леду,
а дека га бодри,
- биће све у реду!

Када у град стигну
с поклонима вредним
сва ће деца знати
шта ће да уследи.

Поклон Нечи, Луки,
Ани, Лази, Пере,
Милици и Вишњи,
Душану и Стеви.

Колико је радости,
то зна свако дете,
нека лете санке
брже од ракете.

Учитељица Гоца

Књига

Овога се дана питам
коју књигу да прочитам.
Да л стихове или прозу
задаје ми то нервозу.

Волим песме, дивне строфе,
волим приче и романе,
пРЕЛИСТАВАМ И ПРЕТУРАМ
сваку књигу с обе стране.

Није важно, све су добре
кад их међу руке метнем
Величанство звано књига
одмара од сваких брига.

Учитељица
Зорица Божић

УЧИМО НЕМАЧКИ

Seite zum Lachen

1. Wer hat für dich die Hausaufgabe gelöst?", fragt der Lehrer streng.

"Das weiß ich doch nicht ", antwortet Fritz. "Ich musste gestern Abend schon früh ins Bett."

2. Der Deutschlehrer trägt vor: "Ich gehe, du gehst, er geht, wir gehen, ihr geht, sie gehen. Fritz, kannst du mir sagen, was das bedeutet?"

Fritz: "Tja, ich würde sagen, alle sind weg!"

4.

Наставница
Марија Вучићевић

3.

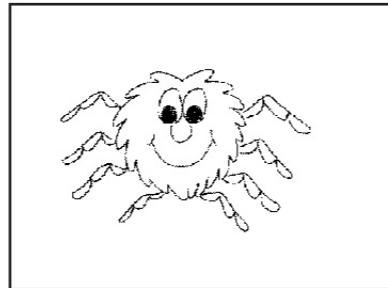
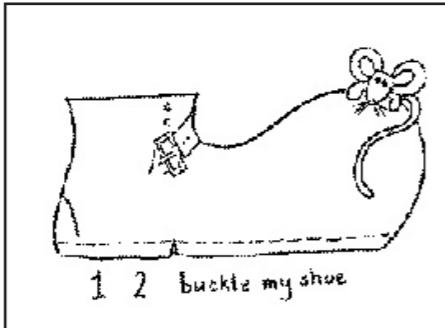

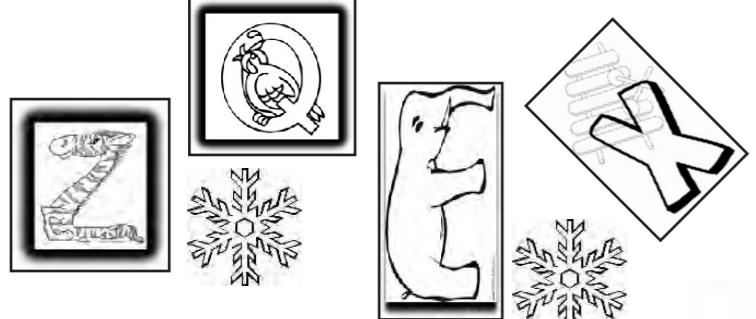
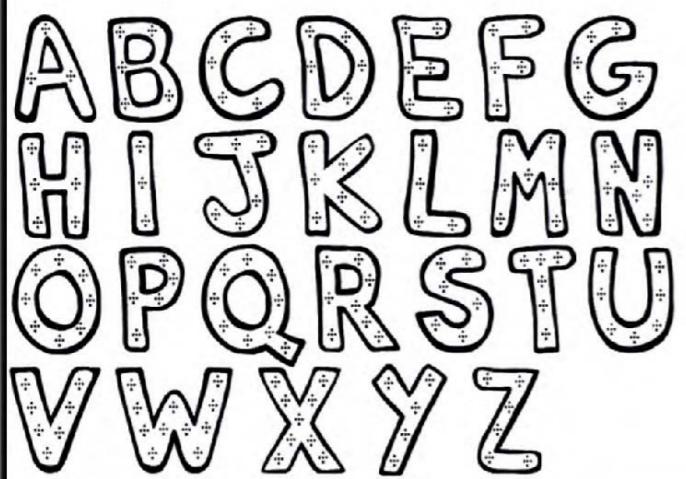
ENGLISH

One, Two, Buckle my Shoe.

One two buckle my shoe
Three, four, knock at the door
Five, six, pick up sticks
Seven, eight, lay them straight
Nine, ten, a big fat hen
Eleven, twelve, dig and delve
Thirteen, fourteen, maids a-courting
Fifteen, sixteen, maids in the kitchen
Seventeen, eighteen, maids in waiting
Nineteen, twenty, my plate's empty

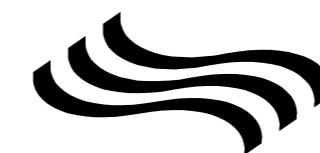
ALPHABET

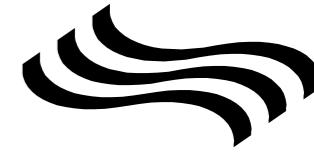
Наставница
Весна Обрадовић

ПИТАЛИ СМО ПЕДАГОГА

Пуберитет - шта је то?

Пуберитет, то је кад приметиш да ти твоје најновије фармерице постају кратке и уске.

Пуберитет, то је кад ти понекад сметају чак и мама и тата, а о млађем брату или сестри да и не говоримо.

Пуберитет, то је бубуљица на твом челу.

Пуберитет, то је када једва чекаш одмор да видиш оног плавокосог из суседног одељења.

Пуберитет, то је када десетине минута разговараш телефоном са другарицом са којом си управо стигла из школе.

Пуберитет, то је када се изненада заплачеш без неког видљивог разлога.

Пуберитет, то је кад тек оправи косу намажеш ораховим уљем да би те приметила ОНА.

Пуберитет, то је када пожелиш сатима да седиш сам у својој соби.

Пуберитет, то је кад твоје руке одједном постану дуже од рукава тегет дукса који ти је недавно поклонила бака.

Пуберитет, то је када данима (као) учиш, а оцене су све лошије.

Пуберитет, то је када питаш огледало: "Зашто ми је нос баш овакав?"

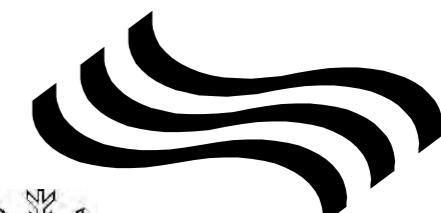
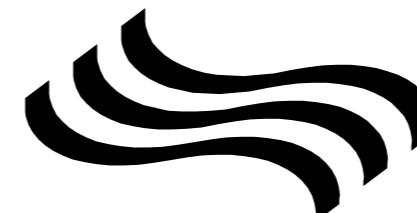
Пуберитет, то је кад напишеш своје прве стихове.

Пуберитет, то је кад ти неки плави чуперак не излази из главе.

Пуберитет, то је кад мама каже: "Шта је с тобом, ти ниси више оно исто дете?"

Пуберитет, то је лавиринт са много замки и опасних изазова кроз који мораши проћи неозлеђен да би од мноштва путева одабрао онај који те води у здрав и срећан живот одраслог човека.

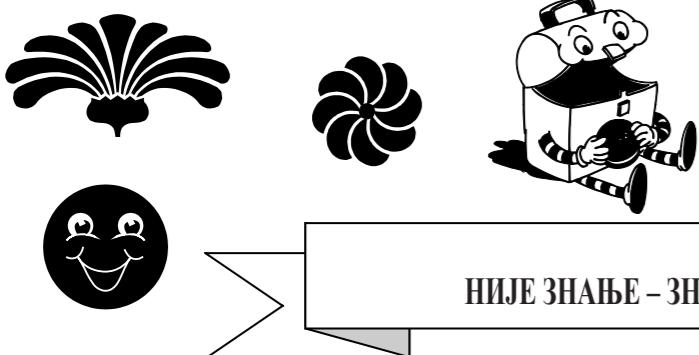

НАШИ РАДОВИ

ЈЕСЕЊЕ БОЈЕ

Чује се хук ветра који повија гране и тера последњи листић да падне на хладну, усамљену земљу. Није да не волим јесен. Ја волим јесен, али ја не волим ту чудну еуфорију која влада за време ње. Али шта нам доноси јесен? Јесен нам доноси нови почетак, нову промену, а између осталог и нову успомену, сећање на прошло лето. Јесен је занимљива. Много тога се тада дешава. Дешава се промена природе, изглед околине. Дрвеће мења боју из зелене у жуту, наранџасту. Праве јесење боје. Па чак и трава мења боју. Иако је све тихо, ја у својим мислима још увек могу да чујем и да осетим лето које је одавно прошло. Покушаћу да и у овој јесени пронађем нешто што ћу памтити као што сада памтим ово лето, а јесен је непредвидљива, па ће успомена сигурно бити.

Анастасија Стефановић VII 1

У доба док смо основци, немамо брига око тога чиме ћемо се бавити у животу. Али, време брзо лети, и ускоро ће нас заокупљати мисли и беззорја питања о томе ће се врзмати по нашој глави. Неко ће нас радознalo запитати: „Шта ћеш бити по занимању?“ Ми ћемо бити зубњени и нећемо знати шта да одговоримо... Ја бих желео да у животу савесно обављам посао наставника у школи. На тај посао су ме асоцирали моји други родитељи – наставници. Када дођемо у школу једва чекамо да кренемо у Магеланове авантуре на пут око света и у чаробни свет боја и слика Микеланђела и Пикаса. Забринуће нас Питагорина теорема и разножити мелодични тонови Баха, Моцарта, Бетовена... Преживећемо пустоловине јунака из мора романа које морамо прочитати и дубоко анализирати. Ако нас ништа друго не развесели, петица сигурно хоће. Најрадоснија вест је она коју наставник саопшти и највише нам годи њихова похвала. Знам да је прелепо бити ученик у таквој ситуацији, али верујем да је још лепше бити наставник, чаробни носач среће. Наставник блиста од задовољства када се на сваком углу прича о достојанству његове личности, о знању и васпитању које успешно преноси на нове генерације ученика. Успешан ученик је понос и тријумф наставника. Мислим да ученик и сам не сања да је сваким даном богатији за једну лекцију, за још један товар знања.

Јер, није знање – знање знати, већ је знање – знање дати!

Бурино перо

Јанко Башић VIII 2

НАШИ РАДОВИ

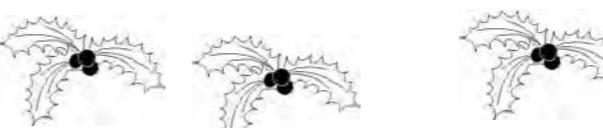
Мој пријатељ и ја

Једна од најважнијих ствари у животу је другарство, зато се о њему толико прича, приповеда и сања. Гледајући друге, желела сам и ја да испуним свој сан да осетим шта то значи и исто тако да пружим то задовољство некој другој особи. Сан је стварно почeo да се остварује оног дана када сам први пут крочила у школу. Већ првог дана сам угледала два браон ока, која су одмах добила место у мом срцу, моју наклоност.

Захваљујући њој научила сам шта значи помоћи и знати да ће ти се исто тако вратити. Она ме је научила да другарство даје снагу, да се све препреке у животу превазиђу. Научила ме је да другарица треба увек да је поред другарице, да се смејем када се она смеје, да сам тужна када је она тужна, да се заједно радујемо свим заједничким успехима и да заједно тугујемо када се појаве неуспеси.

Тешко је бити прави пријатељ, тешко зато што су људи зли и завидни, још теже је опстати ако се сви мешају у другарство, али мислим да ако има љубави, онда постоје велике шансе да та пријатељства из школских дана постану касније права пријатељства.

Ја више не сумњам, сигурна сам да сам пронашла особу која је слична мени, особа која ће ми увек бити прави пријатељ, као и ја њој.

ПРВИ СНЕГ

**Види, види пада први снег,
покрио је цео брег.
Брежуљци се беле,
деца се радују и веселе.**

**Пахуље су пале с неба,
нек падају тако треба.
Играмо се, ми смо мали
првом снегу Снешко фали.**

**Правићемо и ми Снешка,
па ће друштво да се смешка.**

Данијел Костић III 2

Бурино перо

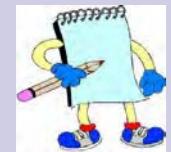

ТИ НАМ ЗИМО РЕЦИ

СТИГЛА НАМ ЈЕ ЗИМА
И ХЛАДНО ЈЕ СВИМА.
ДА Л' ЈЕ ХЛАДНО ДЕЦИ?
-ТИ НАМ ЗИМО РЕЦИ.

„МЕНЕ ДЕЦА ВОЛЕ
И ЛЕПО МЕ МОЛЕ.
ДА БУДЕМ ДУГА И ЈАКА,
ДА СЕ КЛИЗАМ СА ЊИМА
И ГРУДВАМ СА ДРУГОВИМА.
ДА С' ВЕТРОМ СНЕГ НОСИМ
И МИЛУЈЕМ ИХ ПО КОСИ.
ДОК САНКЕ НИЗ БРДО ЛЕТЕ,
БАШ ЈЕ ЛЕПО БИТИ ДЕТЕ.“

КУТАК ЗА ПРЕДШКОЛЦЕ

Наши мали другари из предшколске групе су били јако вредни и послали нам ове лепе цртеже!

Марић Софија

Вельковић Александар

Филиповић Филип

Љубић Анђела

Матовић Анкица

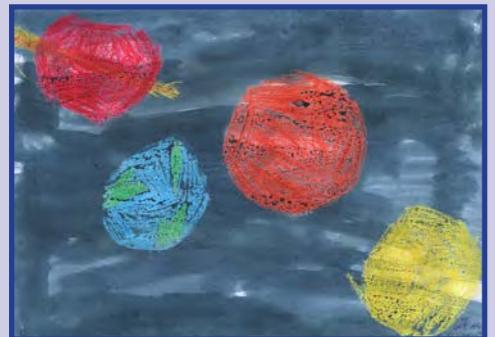
Станковић Јана

Живић Софија

Марковић Јелисавета

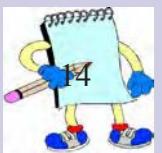
Силићевић Денис

Бабић Андријана

Елена Вулетић

ДАН ШКОЛЕ

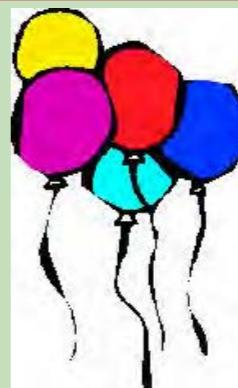
Наша школа је и овог 22. октобра, поносно показала да се са својих 79 лета још увек осећа ведром и веселом. Иако по годинама већ стара бака, граја по њеним ходницима, дворишту и учоницама не одаје њене године. Весело смо прославили њен рођендан, уз Божин распевани хор, наштимоване инструменте и одличну Биљину „Госпођу министарку“. Веселили су нас погледи наших бивших наставника и ћака, који школин рођендан никада не забораве, као и свих осталих гостију, који су дошли са честиткама.

Наша школа је и овог пута показала да су њена врата отворена свима и зато, у новој школској години „ДОБРО НАМ ДОШЛИ ВИ, НОВИ ЂАЦИ ПРВАЦИ!“

Овим фотографијама ћемо вам пренети само делић рођенданске атмосфере. За јубиларни, осамдесети рођендан, дођите да се радујемо заједно.

Учитељица Гоџа

ГОСПОЈИНСКЕ

ПОСЕТА ХИЛАНДАРУ И ПРЕДВОРјУ СВЕТЕ ГОРЕ

Велика Госпојина, храмовна слава Саборне цркве у Крагујевцу, већ четири године се обележава низом културно- уметничких манифестација, које трају од 28. августа до 21. септембра. Прошле године, по први пут су све основне и средње школе на територији општине Крагујевац, учествовале у Госпојинским свечаностима. Први јавни час Верске наставе одржан је у ОШ „Ђура Јакшић“. Упоредо са јавним часовима, трајао је ликовно литерарни конкурс, који су расписали Скупштина града Крагујевца, Школска управа у Крагујевцу и Саборна црква, а на који су били позвани ученици свих разреда да се одазову.

Одзив на конкурс је био велики, а поготову међу ученицима старијих разреда у основним школама и међу ученицима средњих школа. Преко 350 ликовних радова и 150 литерарних радова, пристигло је на адресу Саборне цркве. Члановима жирија сигурно није било лако да међу толико радова награде три рада у категоријама за ликовне и литерарне радове. Међу 24 награђена ученика млађих и старијих разреда, биле су и ученице ОШ „Ђура Јакшић“, Јелена Михајловић (VII/1), за најбољи литерарни рад, а Невена Богићевић (VII/2) је награђена за најбољи ликовни рад.

Ове године, на предлог Школске управе, а подршком Скупштине града Крагујевца и Саборне цркве, конкурс је расписан на целој територији шумадијског округа.

Оно што је улепшало ове Госпојинске свечаности, јесте наградно путовање у Грчу и манастир Хиландар, које је организовано за ученике чији су радови награђени на прошлогодишњем конкурсу. Поред 35 награђених ученика, међу којима су биле Јелена и Невена, на путовање су ученике пратили неколико предметних наставника и вероучитеља, директори школа и начелник школске управе.

Из наше школе на пут Хиландара и Грче, кренули су директор школе, господин Ђорђе Божовић, наставник Слободан Божић и вероучитељ Миодраг Крстић.

У петак, 06. септембра у 20:00 часова, након одслуженог молебана у Саборној цркви, започео је пут ка Хиландару и предворју Свете горе. Путници су стigli у Уранополис у суботу у преподневним часовима. Након одмора и доручка, мушки део групе се укрцао на брод који их је одвео до манастира Хиландар, а женски део групе је имао прилику да учествује у организованом крстарењу око Свете горе. Крстарење које је трајало три сата, је лепа прилика током које је женски део групе могао да види многе манастире Свете горе и да се упозна са њиховом историјом, пошто женама није дозвољен приступ Светој гори.

У недељу послеподне, мушки део групе се придружио осталима у Уранополису и сви су имали прилику да искористе слободно време у граду или на плажи.

СВЕЧАНОСТИ

У понедељак на путу за Солун, организован је обиласак манастира Свете Лидије у Аспровалти. Овај манастир је био уточиште многој деци, са ратом захваћених простора 90-их година. Након обиласка манастира и освежења, наставили смо пут ка Солуну. У Солун смо стigli у раним поподневним часовима. У Солуну смо прво посетили српско војничко гробље Зејтилник и са свештеницима извршили помен свим страдалим српским војницима из Првог светског рата. Након тога смо посетили цркву Светог Димитрија. После разгледања центра, упутили смо се ка Старом граду, који се налази на брду изнад града. Стари град је део комплекса једног великог утврђења, са прелепим погледом на панораму града и мора.

У вечерњим сатима кренули смо из Солуна пут Крагујевца, радосни и под утиском прелепих места које смо обишли и упознали. У Крагујевац смо стigli у уторак ујутру, уморни телом али радосни духом.

Путовање су пратили новинари телевизије Крагујевац, који су забележили ток путовања, а потом направили документарни филм који је емитован више пута на истоименој телевизији.

И ове године, наша школа и ученици су имали запажено учешће у Четвртим Госпојинским свечаностима. Наш хор је 16. септембра отворио изложбу пристиглих радова поводом овогодишег конкурса.

Велики број литературних радова, а још више ликовних радова стигло је из свих школа Шумадије. Два ученика наше школе су награђена за најбоље ликовне радове, у категорији старијих разреда, а 10 радова је добило похвалу жирија. Награђени ученици су Даница Милићевић (VI/1) и Војислав Угриновић (VI/1).

Невена Богићевић VII 2

Јелена Михајловић VII 1

ЧОВЕЧАНСТВО НЕКА ПОГЛЕДА НА САТ

Учешће ученика ОШ „Ђура Јакшић“ на Великом школском часу.

Велики школски час који се сваке године организује у Спомен парку Шумарице, у знак сећања на невино пострадале Крагујевчане, ове године је имао много другачији изглед и концепцију него претходних година. Захваљујући глумцу крагујевачког позоришта, Милићу Јовановићу, који је ове године режирао Велики школски час, позвани су ученици поједињих школа да учествују у реализацији сценског приказа, „Човечанство нека погледа на сат“. Петнаест ученика наше школе заједно са учитељицом Маријом Максимовић, учествовали су као статисти и глумци.

Они су тумачили улоге чистача ципела и били су запажени од сваког ко се тог дана упутио ка споменику V/3, где се као и увек реализује програм.

Миодраг Крстић
Вероучитељ